

A térkép

Bandika egy nagy térképet
Rajzolgat serényen,
Magyarország határait,
— Amilyen volt régen.

Van előtte papir, körző,
Szinesíron, tinta.
Nemsokára olyan a rajz, —
Akárcsak a minta.

És másnap az iskolában
— Bandi felel éppen, —
Tanító ur az ő rajzát
Tartja a kezében.

Elég fiam! Nagyon jól van!
Szorgalmas vagy látom,
De a rajzod nagyon túl megy
A mai határon...

Én Csonka-Magyarországot
Rajzoltattam mára,
...Ez pedig az országunknak
Régi... szent határa!

Igen, tudom... — felel Bandi
Könnyes szemmel, bátran —
De a magyar nem férhet el
Ilyen szűk határban!

Zórád Eta.

Budavára, szegény Budavára

Budavára, szegény Budavára,
Szomorun néz az öreg Dunára:
Néz keletre, néz északra, délre...
Hej, ha tudná, de sokat beszélne...

Nem beszél, de őrt áll itt a vártán,
Elmélázgat az új idők jártán:
A régi fény és dicsőség hol van?...
Válaszol a Duna vize csobban:

Ragyogni fog még a magyar napja,
Az országát egybe visszakapja,
Tartsunk össze áhítatos hitben:
Ugy mosolyog mi ránk még az Isten.

Simon Lajos.

Igy éljetez gyerekek!

Akartok-e nagyra nőni,
Minden munkát játszva győzni?
Hosszu, vidám életet,
— Akartok-e gyerekek?
Ha akartok: jójjetek,
Elmondom, mit tegyetek.